

Sănătatea deplină se poate obține numai în Billa Moderne.

D. I. Teodorescu-Valsu, avocat, continuă a da consultări juridice...

Ca mare succes rulează în cinematograful Orand, GIOU-LETTE, seria III-a...

În strada M. Cogălni, ceana colț cu Cuza-Vodă se găsește spre deosebire dulcetri de Câmpulung cu prețuri convenabile

Subscripția la societatea Reconstructia Dobrogeană continuă regulat la Banca Constanta.

Orașul nostru începe a și-și relua aspectul orașelor mari din Occident.

O simpatie vizită la renumitul restaurant Grand din localitate, al cărui proprietar a sacrificat un sacrificiu ca să rivalizeze cu marile centre din Apus...

TRAIAN CONSTANTINESCU Avocat al Statului

DOMITIUȚIȚA Avocat Str. Al. Lahovari No. 6

AVOCATUL NICOLAE ROSCOLET S'a mutat din Mangalia la Constanta

INȘTIINȚARE Sunt invitați toți neamii domnilor cari au cumpărat locuri de casă...

Casa de lez Chalwood de vânzare

Agent de piață se caută pentru băuturi

Pierzându-mi geanta, în care aveam aceste mele, două chei, 7 lei și două prețuri de cărți...

De vânzare un garderobă ușa oglindă cu mese și un lăptos țintă noi

Caut loc ca menajeră la o periferie și în o moșie

AGENTIA TEATRALA "CONSTANTA" SOCIETATE ANONIMA

VIZITAȚI Marele Magazin de Coloniale și Defecatese str. Carol "LA MINERVA" str. Carol 94

Asociația Comercială Română M. MILETEANU & Co. CONSTANȚA - Strada Mircea

IMPORTANT PENTRU COMERCIANTI Carnete de diferite culori, Borderouri și Registre speciale

La încheierea cameră mobilată de închiriat în persoană singură. Str. D. Sturza Nr. 9.

De vânzare mobilă din str. Avram Iancu No. 23, compus din 6 camere, plinătă, pui, 580 m. p.

Monajeră prezentabilă, cunoscând și bucătăria se caută pentru un domn singur.

A Soalt LA ȘAPIRA Ceasornice de tot felul CADOURI de LOGODNE ARGENTARIE modele noi VERIGHETE de logodne OCHELARI

M. Rotaru & I. Diamant Constanta, Str. Ovidiu No. 3

Representanță de Comerț Agentură-Comision Consignațiuni Antrepozit de Mărfuri

Dr. L. Rosenblatt Boli interne, copii, afilii, injecțiuni intravenoase

Doctor WECHSLER MEDIC-DENTIST

AGENTIA TEATRALA "CONSTANTA" SOCIETATE ANONIMA

Str. Ștefan cel Mare No. 14 VIZITAȚI Restaurantul Gărei Medgidia

VIZITAȚI Restaurantul Gărei Medgidia Antreprenor SIMAKE L. PROFIT

DOCTOR G. BARZANESCU - Medic Primar de Spital - Medic Șef al Spitalului Civil

S'a deschis: Marele magazin de coloniale EN GROS George Augustonpulos

Lumina lumina lumina Se rezolvă ceiza întrebându-se Renumitele LĂMPI DE BENZINA

"MINERALA" Soc. Anonimă, Constanta Unica fabrică modernă pentru fabricații de

Vizitați marele Magazin "LA GOSPODARIE" S. SARAFIAN & DOBREG. MANOLE

Eftinatate! - Promptitudine! RECONSTRUCTIA DOBROGEANA FABRICA: ferestre, uși, parchete

Constantin Rivanitis & Zaharia Ioanidis Galanterie și Mărunțișuri EN GROS

Uperhiul restaurant "CARPATI" Strada Tomis No. 11 Treacănd de azi sub o nouă Administrație

DIRECTIUNEA GENERALA de vapoare directe pentru pasageri CONSTANTA-NEW-YORK AMERICAN BLACK SEA LINE

AVIS IMPORTANT Vapoarele noastre transatlantice Americane sub pavilion American

American Black Sea Line Agent și Representant NICO DESALERMO

Byron Steamship Company, Ltd. Linie regulată și rapidă CONSTANTA DIRECT NEW-YORK Constantinopole

O POVESTE

A fost odată, e mult de atunci, socotitorii vremii spun că ar fi vr'o oispresceze veacuri, de când de-a stanga Dunării, în partea localului României de azi, era așezat poporul dac, un neam de oameni chipeși la înfățișare, isteți la minte și plini de ispravă la treabă. Tot pe atunci, în spre apus, spre mîngăia Roma, trăia poporul roman, care prin lumina minții și înscușina lui în toate și mai cu seamă în viața războiului își făcuseră împărăție mare cât cuprinsul lumii.

Cum de bogăția și frumusețea plaiurilor Dunării mersese vestea în lumea toată, Traian, împăratul Romanilor, socotind că ar fi bine să pună stăpînire pe ele, a porces cu oaste multă în poartă Dacilor. S'au bătut mult, Romanii cu Dacii, că țara mai erau îndemânateci la luptă și unii și alții, până în cele din urmă, Decebal, așa se chema regele Dacilor, a căzut răpus de Traian, ale cărui oști au rămas apoi să străjuiască și să împozerze malurile Dunării.

Din amestecul Dacilor cu străjerii lui Traian, a ieșit cu timpul neamul nostru românesc, neam de oameni sănătoși la minte și la trup, iuși și plini de hărnicie și numai pomenii de îndărătnici în război.

Că amar de vreme s'au străduțit românii și cu călăni s'au război el, pînă ce s'au așezat dea binele în locurile acestea, numai Dunărea ale cărei unde au fost roșite de aiada sînge românească, numai ea poate spune. Că de la locurile fiind măvoase, cu pășuni bogate și grăne alese, veniau din depărtări, căt nici gîndul nu străbate, lei de fel de neamuri, unele mai nesălfioase de cît altele. Și numai vrednicia neamului românesc și înscușina voioșilor lui, au putut să facă ca el să rămână de-a pururea la Dunăre.

Doamne! căle mînuștii mai spun cronicarii de isprăvile lui Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul, ce stăleau cu ochii în patru la hotărîrea moștelor lor și care dușman cum se apropia, un pămînt și un sînge se făcea.

Și așa cu vremea, pe nădețele, s'au mîrli și s'au încheat neamul românesc, pe care împărății mari ce cea muscălească și cea turcească, cari băgase groază în lumea toată, s'au chinat zădărnice să-l cîltoască din loc.

Dar ea toate lucrurile la început, așezarea românească a suferit și ea d'un rău. Românii răzleții și despărții de ape și munți în muntenii, moldovenii, ardelenii, basarabeni, în loc să se unească la oală, ca fiind de o lege și d'un grai, au trăit desbinați și de multe ori în dușmănie unii cu alții, cea ce a folosit vecilor străini de noi.

Dar Dumnezeu și cu el o mîna de burtă români, în frunte cu moldovenii Cuza, a vrut ca într'o zi, zi cu soare, zi de mare sărbătoare pentru neamul românesc, Moldovenii să se unescă cu Muntenii și de aci apoi, după cum zice căntecul: „Unde-ș doi puterica crește și dușmanul nu sporește”—a început a se înfățișa văzînd cu ochii așezarea românească.

Na fricu mult, că Dumnezeu când dă românului bine îi dă în plin și lăta că se trimite din apus un rege luminat la minte și destoinic la toate, care a-

duce multă orîndulală și care înscușă lucrul mare, în viața războiului, a bătut, cu o mîna de români, de la prăpădit pe turci în chiar celata Plevna, scăpînd prin aceeași, din gîlarele lor împărății muscălească, mare cât nesălfioșii și cu norod căl puzderia. Și de atunci țara Românească a început să fie luată în seamă și de celelalte împărății mari ale lumii.

Nu mai iată că într'o bună zi, lumea întreagă se prinde într'un război, cum nu s'au mai văzut vr'o dată. Cădeau mii și milioane de o parte și de alta. Era prăpădul lumii. Și locul se întindea mereu, până a ajuns la hotarele țării Românești. Văzînd așa, au simțit sfînt mare, Românii cu Regele lor Ferdinand, nepotul celui ce băluse pe Turci la Plevna și cu toate că unii din sfinții spușeau să mergem cu cel ce erau mai tari pe atunci, Regele, ca cel mai înțelept dintre români și-a dat mai bine seama de rostul lucrurilor și ascultîndu-și glasul cugeluiului, a mers cu acei ce lupău pentru dreptate și libertate.

Și unde s'au încins luptă crîncenă la Dușare și Carpați și se lupău românii, dar prea erau pușini la număr față de potopul dușman ce se năpustise cu atîta ură asupra noastră. Și cu toate că eram cam unul contra zece, n'au lipsit mult ca în preajma Bucureștilor, scaunul nostru regeșc, atît de iubii noștri, să nu-l prăpădim pe dușman.

Vai, ce vremuri de grea bejanie le-a fost dat Românii să îndure! Luni de zile oastea românească, în cap cu slăvitu-și Rege ca mare căpitan, se înblitu-și Prinț ca oștag, cu bună-și Regină ca mama răniților, cu dănoasele-i domnițe ca surorile răniților, au străbătut pe frig și ploaie țara în lung și în lat, până au ajuns la Siret, unde văzînd că mai mult din jumătatea moșiei, păstrată cu atîta sfîntenie de strămoși, era cotropită de dușman, l-au făcut cu toții pleși și-au strigat cu toții într'un glas: „Pe sică nu se trece”. Și unde s'au prufii pe malurile Siretului o lupă pe viață și pe moarte, în care lupău ai noștri liniși și bătrîni, ca niște zmel, de își aruncă în locul luptei până și cămășile de pe ei. Și la urma urmei, după atîta vărsare de sînge, o mîncat dușmanul la Mărășii, Oluz și Mărășești, cea mai cumplită hătaș ce a fost vre-o dată. Și lăta cum vieția neîntrecută a românului, a făcut ca strigătul: „Pe sică nu se trece” scos din inima săngerîndă a întregului neam românesc, să rămână aievea.

A dat Dumnezeu de s'au sfîrșit războiul cu bine și izbîndă pentru noi și ai noștri—și mare ne-a fost răspăla, că deodată s'au deschis Carpații și a scos Prințul, de și-au dat mîna Muntenii și Moldovenii cu Bănăjenii, Ardelenii, Bucovineii și Basarabeni! — Doamne! Ce vis mare ne-a fost dat să vedem împliniți! Cu pușin înaintea războiului, nici chiar cel mai vișător dintre români, nu și-ar fi înscușat să creadă că-l va fi dat să vadă cu ochii atît de curînd strănuș la oală, sub un mare și înțelept împărat întreaga suflare românească. E adevărat că în gîndul și inima tuturor românii era aceeași dorință; nu-l mai pușin adevărat însă că n'o-

credeam de împlini de cît cine știe după cătomar de vreme înscă.

Și nu răsulau românii noștri, după atîta nesălfioșă trudă și necaz și au simțis hora mare a urei așa cum spuse căntăreșii Emiteșcu: „De la Nistru pînă la Tisa, din Carpați pînă la Mare” și a pîntrîns bucuria în toate românilor, de la coliba săracului până la palatul împăratului.

Și cum la bucurie omului îi viu multe gînduri bune, Carol fiul cel mare de împărat, care la începutul războiului era încă copil și care a lupău pentru țară și tron, alături de soldații lui iubii, ajuns acum un „prînz frumos și finel”, a zis falăului său: „Tată împărate, a veștii timpul să mă gospodăresc și eu, plec în lumea mare să mi caut o mireasă mîndră de mine. — Mergi cu bine și să te întorci cu bine dragul nostru!” — a fost binecuvîntarea împăratului și a împărătesei. Și a plecat dragul nostru! — a fost binecuvîntarea împăratului și a împărătesei. Și a plecat dragul nostru! — a fost binecuvîntarea împăratului și a împărătesei. Și a plecat dragul nostru! — a fost binecuvîntarea împăratului și a împărătesei.

S'au întors grăbitul Prinț s'aduca veste bună și să le dezlege pentru nunta de la în-păraț și de la toți frații lui români. Și atît de cuprins era de jarul dragostei, că n'au stat mult în la blagoslovenia împăratului și în voia bună a toții ce e români, s'au urcat în cea mai lăle corabie din lume, că de! țara românească avea acum și corăbii, cum n'aveau alții, și a străbătut ca gîndul mării de a ajuns la frumoasă-și Elena.

S'au făcut pregătiri ca de nunta împărătească și în a 15-a zi a lui Mărtisor s'au sărbătorit „nunta mîndră și frumoasă” cum n'au mai fost alia pe fața pămîntului și marilor le-au fost: ceal cu marea albastră a Egeei din partea Eladei pentru mireasă, hătrîna Dunăre și pietoșii Carpați, cari au legănat copilăria Prințului și cari prînceu din depărtare din partea României pe într'u mire. Iar când a fost la ura, zefirul aducînd din spre miază noaptea cel mai bun gînd și cea mai curată dragoste a întregii români, în graul dulce româneșc, a zis:

„Căt mac e prin livezi,
Atîta ent în miri urezi!
Și-un prinț în anul, blînd și mic
Să crească mare și voinic,
Iar noi să mel facăm un pic
Și la botex”

Și cum nu s'au împlinit anul și prințul nou-venit, tot așa să dea Dumnezeu să se împlinescă și spusa lumii că pentru „Feții-Frumoși vremea nu vremuește” și ca Făt-Frumos ce e să trăiască și să împărătească căt lumea mare țară românească.

Și dacă v'ar spus aceeași poveste înscă, e că mi-a fost dat și mi-a să văd cu ochii o leacă că n'unta aceasta împărătească și cu corabia mea să fiu de pază pe mare la întorsul mîrilor în țară.

Constanteni!

Sufletul, parte esențială din ființa noastră, își reclamă și dănsul, și cu drept cuvânt—hrana lui zilnică. Alimentarea aceasta, aleasă cu chibzuință, reduce chiar, poate de multe ori, necesitățile materiale ale corpului.

Nu este instituțiune umană, capabilă să procure hrana sufletească de care vorbim mai sus, mai mult de cît un teatru. Nu numai civilizația actuală, ci și aceea din timpurile cele mai străvechi, a sfîrșit prin a recunoaște utilitatea primordială a instituțiunei teatrului.

Orașul nostru—se știe—duce însă lipsă în această privință. El nu are pînă astăzi un local propriu de teatru, în care arta dramatică, care a atins aproape toate mijloacele de perfecțiune, să se poată desfășura în toată plenitudinea și strălucirea ei. Nu voim să discutăm cauzele cari au putut determina și menține această lacună atît de resimțită. Pe de altă parte s'au făcut astăzi deplină dovadă că nu e prudent și nici posibil, ca totul să se aștepte dela Stat și numai dela Stat. Inițiativa particulară, care a făcut minuni nu numai în Occident ci și în multe din orașele noastre, în alte și variate domenii, trebuie să intervină și la noi, cu toată tăria și hotărîrea, în această privință.

Un grup de cetățeni ai acestui oraș, dornici de a înzestra Constanța cu un asemenea așezămînt cultural, care să nu fie numai o școală ci și o podoabă a orașului,—găsiind utilă și oportună această inițiativă—a hotărât constituirea unei societăți anonime pe acțiuni, care să pună bazele unui teatru orașenesc. Aceste subscripții, cari au atins pînă acum suma de aproape jumătate milion, continuă să se primească la Agenția teatrală „CONSTANTA” societate anonimă, din strada Petru Rareș No. 6 (peste drum de Templul Izraelit).

Vărsămintele sumelor subscrise se vor vărsa ulterior la una din băncile locale, care se va anunța la timp.

Toți acei ce vor subscri pînă la data de 31 Decembrie 1921 vor purta titlu de membri fondatori, iar numele lor va fi săpat cu litere de aur în vestibulul teatrului.

Comitetul orașenesc de inițiativă:

Vasile Gh. Nicolau, deputat, Comandor Vasile Toescu, deputat, I. C. Teodorescu-Valahu, Primarul Orașului, Constantin Sarry, Const. Vidopol, Al. Gherghel fost prefect, I. Xantopol, Gh. Caropol, P. Șapira, Ion Berberianu, Pompei Ciupercescu, ing. G. Pruncu, D-r. V. Apostolescu, A. Mavrodin, avocat, G. Rigani, M. D. Constantinescu-Ursu, V. I. Carp, Crățiu Delasăliște, Pantelimonescu & Cocea, H. Luludis, N. Ialina, Ștefan Nistor, Alex. A. Kalfayani, Mihail Sotir, Kevork Kesicbașian, Ing. Const. Constantinescu, L. Moscu, A. Lupașcu, Dr. George Vasilescu, D. Ghionis, A. Tranulis, M. Komet, E. Merlaub, Paulina Georgescu, Em. Vidopol, Căp. Mihail, C. Barbieri, Eliza Ionescu, Olga N. Cocea, N. Abramescu, I. Donnenfeld, I. Poppa, Agop Damadian, Traian Constantinescu, I. Miga, G. C. Anastasiu, C. Ciuta, A. Popovici, Gh. Alexandrescu, și Z. Zamfirescu.

HARTIE ALBA
de prima calitate pentru
ziare și împachetat s'a pus
în vânzare la:
INSTITUTUL de EDITURA și ARTE GRAFICE
„CONSTANTA”
SOC. ANONIMA — STR. TRAIAN N° 5 și 10 și STR. PETRU RAREȘ N° 6
Cu prețuri de reclamă
Lei 8⁷⁵ Kgr.